

תת"ע 7360/11/19 - יוסף מחמוד נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 7360-11-19 מדינת ישראל נ' יוסף מחמוד
תיק חיצוני: 11111601644

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופטת עידית פלד

מבקש יוסף מחמוד

נגד

משיבה

החלטה

מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 16.12.19, ונדון לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על סף מן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש (סרב לקבל - הודבק) ביום 23.12.19; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה למעלה משנה וחצי ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - שיהיו שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שמאישור המסירה שצורף לכתב האישום בתיק בית המשפט עולה, כי הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'; ובענייננו, אישור המסירה כולל את שמו של המבקש, כתובתו לרבות ת.ד., תאריך המשפט, וכן סטטוס המסירה; והמבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם**; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל**). לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו (עפת (מחוזי חיפה) 27178-02-19 **מאהר נ' מדינת ישראל**, 21.2.19; עפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18).

נסאר נבואני נ' מדינת ישראל; ועפ"ת (מחוזי חי') 21632-09-11 מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, כי יש לו טענות הגנה, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

גם טענת ההתיישנות אין בה ממש, שכן משהגיש הנאשם בקשה להארכת מועד להישפט, מתחילה להימנות תקופה של שנה לשם משלוח ההזמנה למשפט, מכוח סעיפים 225א(ב) ו-230 לחסד"פ; ובענייננו, על פי המשיבה הארכת מועד להישפט התקבלה במרץ 2019, וההזמנה למשפט נשלחה ביוני 2019, כך שלא עברה התקופה האמורה.

גם העונש שהושת על המבקש (קנס המקור) הינו סביר; ואין בטענה שנרשמו לחובת המבקש נקודות במשרד הרישוי כדי להקים חשש לעיוות דין, ו"מדובר בשיקול של תועלת ולא בשיקול של עיוות דין". (עפ"ת (מחוזי חיפה) 21418-12-15 **קויפמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.12.2015)).

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ט' אלול תשפ"א, 17 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.